

"וַיִּרְאֶה אֶת לְשַׁבַּת עֲבָדָיו"

פְּרָשַׁת תְּרוּמָה:
גְּלִיוֹן מִס' - 3

חידון א' ב'

כתב חידה:

אותי שְׁמָה האֵשׁה,
במשֶׁכֶן בְּנוּ הקְרָשִׁים הִיָּה,
אֲנִי המְכַבְּדַת שְׁבַח לְבָשָׁה,
מי אֲנִי?

חידודון

איזה ראש מזכר בפְּרָשָׁה?

למדונותא:

למדנו שְׁצַמַח לוֹשְׁתֵי אֵשֶׁת אחשוורוש זָנַב
והסתפקנו שְׁהָרִי כְּתוּב "שׁוֹר דָּאֶפִּילוֹ לְגִזַּת
זָנָבוֹ" וְאוֹלֵי מַה שֶׁאֵי"כ בְּלוֹשְׁתֵי שְׁמֵרְדֵכִי
הַצַּדִּיק רָצָה לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּזָנְבָה לְמַבְרָשֶׁת
מִגְבַּעְתּוֹ, אֲלָא שְׁמַקִּישִׁים שְׁכְּתוּב "וְכִי יִפְתַּח
אִישׁ בֹּר וְנִפְל שְׁמָה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר" וְכִידוּעַ
וּשְׁתֵי שְׁקוּלָה כְּנֶגֶד חֲמוֹר, וַיֵּשׂ צַד לְאַסּוֹר אֶת
זָנְבָה. [וְבָזָה מִתְּשַׁבֵּת קוֹשִׁיית רַבִּי יְהוּדָה מַה
לוֹמְדִים מִחֲמוֹר] אֵךְ מִצָּאֵנוּ צַד לְהִתֵּר שְׁכְּתוּב
"לְכָל אֲבֹת אַחִיד אֶתוֹן [אֵשֶׁת הַחֲמוֹר] וְמַה
שְׁלֵמְדָנוּ שֶׁאֶתוֹן פְּתַח אֶת פִּיהָ כְּמוֹ וְשְׁתֵי
שְׁדָבְרָה כָּל הַזְּמַן. (ליקוטי ווּשְׁתֵי) 😊

- א. מה האָהֶל יְהִיָּה? אַחַד.
- ב. מה עוֹשִׂים לְמִזְבֵּחַ וּמִבְיָאִים בְּטַבְּעוֹת? בְּדִים.
- ג. אֵיזָה אֲרָבַע דְּבָרִים יְהִיוּ בְּמִנְוָרָה? גְּבִיעִים.
- ד. בְּשִׁבִיל מַה יַעֲשׂוּ אֶת סִירוֹתָיו שֶׁל הַמִּזְבֵּחַ? דְּשׁוּנוֹ.
- ה. בְּאֵיזָה מְקוֹם מוֹשֶׁה רָאָה אֶת תְּבִנֵית הַמִּשְׁכָּן וְכֵלָיו? הַר.
- ו. מַה יְהִיָּה מְכֻסָּף חוּץ מִחֲשֻׁקֵיהֶם שֶׁל הַעַמּוּדִים? וָוִי הַעַמּוּדִים.
- ז. מִמָּה עוֹשִׂים אֶת הַדְּבָרִים שֶׁהַשֵּׁלֶחַן מִתְּכַסֶּה בָּהֶם? זָהָב טָהוֹר.
- ח. כְּמָה עַמּוּדֵי שִׁיטִים יְהִיוּ לְמֻסָּד? חֲמִשָּׁה.
- ט. כְּמָה יְשִׁימוּ אֶת הַבְּדִים? טַבְּעוֹת.
- י. אֵיפֹה יְשִׁימוּ אֶת שְׁתֵי הַקְּרָשִׁים שְׁעוֹשִׂים לְמַקְצַעַת הַמִּשְׁכָּן? יַרְכְּתָיִים.
- כ. מַעַל מַה ה' יִדְבֵר עִם מוֹשֶׁה? כַּפְרֵת.
- ל. מִי תִהְיֶנָּה מְקַבְּלוֹת אֵשׁ אֶל אַחוֹתָהּ? לוֹלְאוֹת.
- מ. מַה עוֹשִׂים עִם הַתְּרוּמָה? מְקַדְּשׁ.
- נ. כְּמָה עוֹשִׂים אֶת הַקְּרָסִים שְׁמִבְיָאִים בְּלוֹלְאוֹת? נַחֲשֵׁת.
- ס. מַה עוֹשִׂים לְמִזְבֵּחַ לְדְשׁוֹנוֹ? סִירוֹתָיו.
- ע. עַל מַה נוֹתְנִים אֶת הַפְּרֻכָּת? עַמּוּדֵי שִׁיטִים.
- פ. מַה יְהִיָּה בְּכָל קִנְיָה מְנוֹרָה חוּץ מִכַּפְתּוֹר? פְּרָח.
- צ. מַה ה' אָמַר לְמוֹשֶׁה לַעֲשׂוֹת לְשֵׁלֶחַן? לְצַפּוֹת.
- ק. כְּמָה יַחְבְּרוּ אֶת הַיְרִיּוֹת אֵשׁ אֶל אַחוֹתָהּ? קְרָשִׁים.
- ר. מַה יְהִיָּה עַד חֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ? רֶשֶׁת.
- ש. כְּמָה יַעֲשׂוּיִים הַעַמּוּדִים שְׁבָהֶם תּוֹלִים אֶת הַפְּרֻכָּת? שִׁיטִים.
- ת. מַה בְּנִי יִשְׂרָאֵל יִקְחוּ לָהּ? תְּרוּמָה.

סיפורא

ווארטים:

"ויקחו לי תרומה" (כה, ב')

הרה"ק רבי מרדכי מטשרנוביל זי"ע הרבה לעסק בגביית צדקה, סכומים רבים עברו תחת ידו אחד העשירים בזמנו היה קמץ גדול, ואף שהיה תלמיד חכם, לא נתן פרוטה לצדקה. ארע פעם שפגשו רבי מרדכי והצליח להוציא ממנו סך של אלף רבל לצדקה, היה זה בגדר מופת. בשעת פטירתו, הרים רבי מרדכי את ידיו ואמר: לא עברתי עברה מעודי, אולי עברה אחת, שהוצאתי מאותו עשיר קמץ רק אלף רבל במקום אלפים.

(אור יקרות)

הלכתא בדיחויא

שאלו לו לפורים רב: מה טעם המנהג ששוחטים יין שרף אחר אכילת הדגים? ענה להם: באו הדגים בטענה לפני בית דין של מעלה "הלא קשאחד מאתנו בלע אחד מהם [יונה הנביא] רק יתפלל, וכבר הוצרך הדג לפלטו מיד ואלו אנחנו נבלעים לאלפים כל יום, ולא נתנה לנו רשות להתפלל! ענו להם: אתם צודקים, נתן לכם רשות להתפלל, ומאז שוחטים "ש אחר אכילתם, שהרי שפור, כידוע אסור לא להתפלל.

מילה בפרשה

1. לשלחן עשו סביב.
2. חלק מהקורבנות לו אסור להקריב.
3. מדברים מסכנים נשמר.
4. וממלאכות שבת נאמר. המילה שבפרשה:

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" ... (שמות כה, ח.)

פרשת תרומה מתארת את הדקדוק בו צריך היה לבנות את המשכן. הפרטים היו מאד מדויקים, חומרי הגלם היו מאד יקרים (זהב, כסף וכו') ודרושה הייתה השקעה רבה מצד בני ישראל. השאלה היא מדוע הקדוש ברוך הוא צריך את כל זה? הרי הבורא בודאי לא זקוק לחומריית, לזהב או לכסף. הוא נמצא בכל מקום, כך שהוא לא צריך שנבנה לו משכן. אז מדוע בכלל הוא נתן לנו את כל הצוים הללו? התשובה נמצאת בתחלת הפרשה, עוד לפני כל התאורים של המשכן: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". הקדוש ברוך הוא לא רוצה לשכון בתוך המשכן המפאר שנבנה לו, אלא הוא רוצה שנעשה את ההשתדלות שלנו ונעבד על עצמנו, כך שהוא ישכון בתוך כל אחד מאתנו. אנשים רבים יודעים שעקר הפונה בלב. הפעיה היא שכאשר סומכים על הפונה בלבד, מהר מאד מאבדים את האמונה ושוקעים בתוך עולם גשמי של עבודה, חומריית ותאוות ללא כל רוחניות. לעמת זאת, כאשר אנו פועלים פעולות חיצוניות ומקימים מצוות, אנו משאירים את הקדוש ברוך הוא במחשבה שלנו במשך כל היום וכך זוכים להגיע לכונה אמיתית. אדם שחושב שעקר הפונה היא בלב, אף לא מניח תפלין ולא שומר שבת, לא יוכל להגיע לכונה אמיתית ושלמה. אדם שחושב לפני כל דבר שהוא אכל איזו ברכה צריך לברך ובמשך כל היום לומד תורה ומחפש אלו מצוות לקיים, שומר על הפונה שלו טהורה. הקדוש ברוך הוא לא צריך את המשכן, הוא אומר לנו שהוא לא מתפון לשכון בו, אלא בתוכנו. אלא שפדי להגיע לכך, אנו צריכים להתאמץ ולהכין לו מקום בתוכנו, על ידי פעולות גשמיות כמו בניית המשכן, מתן תרומה והשקעה של כסף וזהב. גם היום כדי להגיע למצב שהקדוש ברוך הוא יוכל לשכון בתוכנו, אנו צריכים לעשות הכנות מתאימות לכך. לנקות את עצמנו מעברות, לקדש את עצמנו במצוות ולתקן את המדות שלנו, כך שנכין את המקום המתאים לשכינת הקדוש ברוך הוא בתוכנו...

שבת שלום!!!